

Opgaven bør udføres af kommunalbestyrelserne ved de kommunale levnedsmiddelkontrolenheder. Den bør varetages af personer med ret generel kemisk indsigt, idet en sådan indsigt findes at være en nødvendig forudsætning for at kunne vurdere, hvad der f.eks. ligger bag en teknisk handelsbetegnelse for et kemisk produkt. Det skal dog bemærkes, at tilsynsarbejdet ikke kræver toksikologisk specialviden.

Der er i alt ca. 10.000 detailhandlere, som vil blive omfattet af tilsynet, og man skønner, at levnedsmiddelkontrolenhederne i forvejen vil have kontrolopgaver hos en del af disse.

Man forestiller sig ikke en besøgshyppighed som den, der finder sted f.eks. efter levnedsmiddelloven.

En vis intensivering i forhold til kemikaliekontrollens nuværende besøgshyppighed er dog ønskelig og vil formentlig være påkrævet, idet en ny lovs vedtagelse erfaringsmæssigt skaber større opmærksomhed, hvilket kan medføre et større antal klagesager. Men i øvrigt findes tilsynsarbejdet at skulle begrænses til 1) klagesager, 2) tilfælde, hvor der foreligger særlig mistanke, 3) stikprøvekontrol, hvor en vis intensivering i forhold til kemikaliekontrollens nuværende aktivitet, der for tiden koster ca. 150.000 kr. årligt, må forventes.

I detailhandelen er der i øvrigt i vidt omfang tale om færdigpakke mærkevarer, som med hensyn til emballering og mærkning i det væsentligste vil blive kontrolleret f.eks. gennem kemikaliekontrollens tilsyn med producenter og importører af kemiske stoffer og produkter. I de få tilfælde, hvor der i den enkelte forretning sker en form for tilberedning eller omhædling, kan der blive tale om et mere betydeligt lokalt tilsyn med emballering og mærkning af de pågældende stoffer og produkter. Hertil kommer tilsyn med, om opbevaringsreglerne overholdes.

De skønnede kommunale merudgifter udgør på denne baggrund ca. 1 mill. kr. årligt.

4. Konsekvenser for erhvervslivet.

4.1. Det internationale marked.

Markedet for kemiske stoffer er i meget høj grad internationalt. Kun få stoffer produceres udelukkende for hjemmemarkedet, og det gælder i særlig grad nye stoffer.

Det kan f.eks. nævnes, at den kemiske industri i Danmark i 1976 producerede for 9.200 mill. kr. (Statistisk årbog 1977, industrigrupperne 351, 352 og 356). Importen udgjorde 6.400 mill. kr. og eks-

porten 3.800 mill. kr. (Statistisk årbog 1977, varegruppenr. 51-59).

Den internationale udvikling henimod lovgivninger om anmeldelse af nye stoffer påvirker i høj grad vilkårene for Danmarks kemiske industri. F.eks. er en virksomhed, der vil eksportere til USA, tvunget til at leve op til den amerikanske lovgivnings krav om undersøgelser af nye stoffer.

Hvis 6. ændring af 1967-direktivet vedtages, er Danmark forpligtet til at overholde dette. Hvis det ikke vedtages, må man regne med, at flere EF-lande vil følge Frankrigs eksempel og indføre lignende lovgivninger.

De konsekvenser for erhvervslivet, der beskrives i det følgende, vil umiddelbart have rod i det foreliggende lovforslag. Men de fleste af dem vil indtræde alligevel, selv om lovforslaget ikke vedtages, fordi de lande, hvortil dansk kemisk industri eksporterer, vil stille de undersøgelseskrav, som omtales nedenfor. Redegørelsen for konsekvenserne er altså nok så meget en redegørelse for virkningerne af den internationale udvikling.

4.2. Umiddelbare økonomiske konsekvenser af krav om undersøgelser.

De følgende beregninger og skøn er baseret på den forudsætning, at det omtalte EF-direktiv vedtages. Hvis denne forudsætning svigter, vil erhvervslivets omkostninger formentlig blive højere.

Omkostningerne ved gennemførelsen af det basisundersøgelserprogram, som indgår i det foreslåede EF-direktiv, kan skønnes at beløbe sig til ca. 200.000 kr. for et nyt stof. Dette basisundersøgelserprogram vil i henhold til lovforslagets § 13 blive obligatorisk for alle nye stoffer. Regner man med, jfr. ovenfor under 2.2.1., at den danske industri udvikler ca. 5 nye stoffer om året, vil den samlede udgift for den danske industri være af størrelsesordenen 1 mill. kr. pr. år.

Dette beløb kan sammenholdes med, at den danske kemiske industri (eksklusiv lægemiddelindustrien) i 1975 investerede ca. 70 mill. kr. i forskning og produktudvikling (Forskningsstatistik 1975).

For ethvert nyt stof er der principielt mulighed for, at de danske myndigheder stiller krav om, at importøren eller producenten foretager nærmere undersøgelser. Som det fremgår af 2.2.1. kan man imidlertid regne med, at denne beføjelse kun vil blive udnyttet i et mindre antal tilfælde. Den gennemsnitlige årlige udgift for importører og producenter til disse undersøgelser skønnes at ville andrage nogle få mill. kr., formentlig højst 5 mill. kr.